

Dosarul nr. 2ra-1063/19

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud: C. Prisacari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătoria

Ion Druță
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de
avocatul Natalia Covaliov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Fiodor Vatavu cu
privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă:

La data de 07 iunie 2018 ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Fiodor Vatavu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 23 septembrie 2015 între ÎCS
„Iute Credit” SRL, în calitate de creditor, și Fiodor Vatavu, în calitate de debitor, a
fost încheiat contractul de împrumut nr. 646470 și executat la sediul creditorului.

A mai relatat că potrivit contractului de împrumut debitorul a solicitat
posibilitatea returnării împrumutului, dobânzii și a taxei aferente contractului
pentru acordarea împrumutului în rate lunare conform unui grafic coordonat și
negociat între părți. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului,
debitorul s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului principal, taxa
aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală de
XXXXX pe zi, care se raportează duratei de întârziere.

În același sens a notat că la 23 septembrie 2015 ÎCS „Iute Credit” SRL și-a
onorat obligațiunea sa, transferând debitorului împrumutul acordat, însă pârâțul
până în prezent nu și-a onorat obligațiunile corespunzător clauzelor contractuale.

Ulterior, datoria pârâțului a fost cesionată companiei de colectare a datoriilor
ÎM „Incaso” SRL.

Totodată, reclamantul a evidențiat că în adresa debitorului a fost expediată
reclamație, prin care a fost informat debitorul despre nerespectarea clauzelor
contractuale, rezilierea anticipată a contractului de către creditor și obligațiunea

acestui de returnare a împrumutului, dobânzii calculate, taxei aferente la contract și penalităților calculate conform contractului, însă aceasta a fost ignorată de pârât.

Astfel, reclamantul a invocat că datoria pârâtului constituie suma de 24365,44 lei, fiind calculată conform prevederilor contractului.

În acest context, reclamantul a solicitat încasarea de la Fiodor Vatavu în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de XXXXX lei, cheltuielile de asistență juridică în cuantum de XXXXX lei și taxa de stat în mărime de XXXXX lei.

Prin hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso” SRL împotriva lui Fiodor Vatavu cu privire la încasarea datoriei rezultată din contractul de împrumut nr. 646470 din data de 23 septembrie 2015, încheiat între ÎCS „Iute Credit” SRL și Fiodor Vatavu și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL și s-a menținut hotărârea din 01 noiembrie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

La 28 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal, ÎM „Incaso” SRL, reprezentantă de avocatul Natalia Covaliov, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că instanța de apel a apreciat arbitrar actul nr. 006/30.06.2016 din 30 iunie 2016, în temeiul căruia SRL „Iute Credit” a cesionat creanța față de debitorul Fiodor Vatavu către SRL „Incaso”, astfel că, argumentul instanțelor precum că, acest act nu se regăsește la materialele cauzei, este unul eronat.

Din aceste considerente, recurentul a solicitat casarea deciziei din 29 ianuarie 2019 a Curții de Apel Bălți și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 29 ianuarie 2019, fiind recepționată de către ÎM „Incaso” SRL la 27 februarie 2019 (f.d. 121), iar recursul a fost depus la 28 martie 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d.131).

Astfel, luând în considerare cele menționate, se constată că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3)

constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentantă de avocatul Natalia Covaliov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentantă de avocatul Natalia Covaliov,

ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan